DOI.01.02.05
Quarterly Journal of Institutional Progress and Development
Vol. 1, No. 2, Summer 2025, 99-126

Influential Factors in the Implementation of Social Banking for the Development of Industrial Venture Capital

Mohammadreza Mohammadkhani
Member of the Faculty Imam Hossein University,tehran,iran (Responsible author)
mohammadreza.mohammadkhani1978@gmail.com
Mohammad Arabi
PhD student Management at University of Mazandaran ,iran

Date of Received: 2024/08/14 **Date of Acceptance**: 2025/02/15

Abstract

Social banking, as one of the modern approaches to financing, plays a significant role in the development of industrial venture capital. This study aims to investigate the influential factors in the implementation of social banking in the context of promoting industrial venture capital. The research method employed is a literature review and thematic analysis, through which four key factors have been identified. The first factor is legal support and financial policymaking, which includes the formulation and enforcement of supportive regulations, tax exemptions and governmental incentives, transparent supervision and regulation, and support for intersectoral collaboration. The second factor pertains to access to financial resources and innovative financing models, encompassing the development of crowdfunding methods, the establishment of social venture capital funds, the creation of hybrid financing models, and the utilization of financial technologies. The third factor is the level of adoption of digital technologies within the banking system, which includes information and communication technology infrastructure, supportive and regulatory legal frameworks, banks' readiness for digital transformation, customer acceptance

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

and digital culture, as well as cybersecurity and digital risk management. Finally, the fourth factor is networking and interaction among social banks, investors, and industrial firms, which involves the creation of communication platforms and intersectoral engagement, the development of strategic partnerships and joint investments, the organization of events and expert meetings, and the facilitation of access to information and financial transparency. The findings of this study indicate that the realization of social banking for the development of industrial venture capital requires the formulation of supportive policies, the advancement of financial technologies, the establishment of adequate communication infrastructure, and the enhancement of digital adoption within the banking system. Accordingly, it is recommended that policymakers and economic actors adopt integrated strategies to create a foundation for leveraging the potential of social banking in the development of industrial venture capital.

Keywords: social banking, venture capital, industrial venture capital

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

DOI.01.02.05
فصلنامه پیشرفت و توسعه نهادی
دوره اول، شماره دوم، تابستان ۱۴۰۴
صص ۱۲۶ - ۹۹

عوامل تاثیرگذار در پیاده‌سازی بانکداری اجتماعی برای توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی

محمدرضا محمدخانی
عضو هیات علمی دانشگاه جامع امام حسین (ع)، تهران، ایران(نویسنده مسئول)
mohammadreza.mohammadkhani1978@gmail.com

محمد عربی
دانشجو دکتری مدیریت دانشگاه مازندران، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۵/۲۴ **تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۱۱/۲۷**

چکیده

بانکداری اجتماعی به عنوان یکی از رویکردهای نوین تأمین مالی، نقش مهمی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی ایفا می‌کند. این پژوهش با هدف بررسی عوامل تأثیرگذار در پیاده‌سازی بانکداری اجتماعی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی انجام شده است. روش تحقیق این مطالعه مرور ادبیات و تحلیل مضمون بوده است که بر اساس آن، چهار عامل کلیدی شناسایی شده‌اند. عامل نخست، حمایت‌های قانونی و سیاست‌گذاری مالی است که شامل تدوین و اجرای قوانین حمایتی، معافیت‌های مالیاتی و مشوق‌های دولتی، نظارت و مقررات‌گذاری شفاف، و حمایت از همکاری‌های بین‌بخشی می‌شود. عامل دوم، دسترسی به منابع مالی و مدل‌های تأمین مالی نوآورانه است که توسعه روش‌های تأمین مالی جمعی، راه‌اندازی صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر اجتماعی، ایجاد مدل‌های تأمین مالی ترکیبی و بهره‌گیری از فناوری‌های مالی را در بر می‌گیرد. عامل سوم، سطح پذیرش فناوری‌های دیجیتال در نظام بانکی است که شامل زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، قوانین و مقررات حمایتی و نظارتی، آمادگی بانک‌ها برای تحول دیجیتال، پذیرش مشتریان و فرهنگ دیجیتال، و امنیت سایبری و مدیریت ریسک دیجیتال می‌شود. در نهایت، عامل چهارم شبکه‌سازی و ارتباط میان بانک‌های اجتماعی، سرمایه‌گذاران و شرکت‌های صنعتی است که دربرگیرنده ایجاد پلتفرم‌های ارتباطی و تعاملات بین‌بخشی، توسعه همکاری‌های استراتژیک و سرمایه‌گذاری مشترک، برگزاری رویدادها و نشست‌های تخصصی، و تسهیل دسترسی به اطلاعات و بهبود شفافیت مالی است. یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد که تحقق بانکداری اجتماعی در راستای توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی مستلزم تدوین سیاست‌های حمایتی، توسعه فناوری‌های مالی، ایجاد زیرساخت‌های ارتباطی مناسب و ارتقای پذیرش دیجیتال در نظام بانکی است. بر این اساس، پیشنهاد می‌شود که سیاست‌گذاران و فعالان اقتصادی با اتخاذ راهبردهای یکپارچه، بستر لازم را برای بهره‌گیری از ظرفیت‌های بانکداری اجتماعی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی فراهم آورند.

واژه‌های کلیدی: بانکداری اجتماعی، سرمایه‌گذاری خطرپذیر، سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

مقدمه

در دنیای امروز، توسعه اقتصادی و صنعتی کشورها نیازمند سیستم‌های مالی نوین و کارآمد است (Pus-pita & Marlina, 2024). یکی از رویکردهای جدید در این حوزه، بانکداری اجتماعی است که با تمرکز بر تأمین مالی جمعی، سرمایه‌گذاری مشارکتی، و حمایت از کارآفرینی، به عنوان یک ابزار مؤثر برای توسعه سرمایه‌گذاری مطرح شده است (Wijesiri et al., 2019). این نوع بانکداری، برخلاف بانکداری سنتی که عمدتاً بر معیارهای مالی سخت‌گیرانه متکی است، به ارتباطات اجتماعی، اعتماد بین ذینفعان، و تعاملات جمعی توجه دارد (John, 2020).

بانکداری اجتماعی به‌عنوان یکی از رویکردهای نوین در نظام مالی، نقشی کلیدی در توسعه اقتصادی، کاهش نابرابری و تسهیل دسترسی به منابع مالی ایفا می‌کند (Minetti et al., 2020). برخلاف بانکداری سنتی که عمدتاً بر معیارهای سخت‌گیرانه اعتباری و سودآوری کوتاه‌مدت تأکید دارد، بانکداری اجتماعی با هدف ایجاد عدالت مالی و حمایت از گروه‌های مختلف جامعه، به‌ویژه اقشار کم‌درآمد و کارآفرینان، شکل گرفته است (D'onofrio et al., 2017). این نظام مالی با ارائه روش‌هایی همچون وام‌های خرد، تأمین مالی جمعی و سرمایه‌گذاری مشارکتی، امکان دسترسی به منابع مالی را برای کسب‌وکارهای کوچک و متوسط فراهم می‌کند (Kaur & Kaur, 2021). ازاین‌رو، بانکداری اجتماعی می‌تواند به کاهش شکاف اقتصادی، افزایش مشارکت مالی و بهبود وضعیت معیشتی افراد کمک کند (Minetti et al., 2020). یکی از مهم‌ترین نقش‌های بانکداری اجتماعی، تسهیل تأمین مالی برای کسب‌وکارهای نوپا و صنایع دانش‌بنیان است. در بسیاری از کشورها، شرکت‌های نوآورانه و استارتاپ‌ها به دلیل ریسک بالای فعالیت‌هایشان، با چالش‌های جدی در تأمین سرمایه مواجه هستند (Secinaro et al., 2020). بانکداری اجتماعی با حذف برخی موانع سنتی، همچون نیاز به تضامین سنگین یا نرخ بهره بالا، شرایط بهتری را برای رشد این کسب‌وکارها فراهم می‌کند (Kochar, 2011). از سوی دیگر، این مدل مالی با ترویج فرهنگ سرمایه‌گذاری جمعی، امکان جذب منابع از افراد و نهادهای مختلف را فراهم کرده و از طریق ایجاد بسترهای مشارکتی، سرمایه‌گذاران را به سمت حمایت از پروژه‌های نوآورانه سوق می‌دهد (Wijesiri et al., 2019). این امر نه‌تنها به رشد اقتصادی و صنعتی کشور کمک می‌کند، بلکه زمینه‌ساز تحولات فناورانه و افزایش اشتغال‌زایی می‌شود (Di Lorenzo & Scarlata, 2019).

بانکداری اجتماعی همچنین در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر نقش مهمی ایفا می‌کند (Shao & Sun, 2021). سرمایه‌گذاری خطرپذیر، که به تأمین مالی پروژه‌های پرریسک اما با پتانسیل رشد

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
۱۰۲
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

بالا می‌پردازد، نیازمند بستری است که ریسک را میان ذینفعان توزیع کند و فرصت‌های مناسبی را برای کارآفرینان فراهم آورد (Zhang & Guo, 2023). بانک‌های اجتماعی با ایجاد ساختارهای مالی انعطاف‌پذیر، تسهیل فرآیند تأمین مالی، و کاهش موانع ورود به بازار سرمایه، می‌توانند از رشد این نوع سرمایه‌گذاری حمایت کنند (Grilli et al., ۲۰۱۸). این امر در بلندمدت موجب توسعه صنایع پیشرفته، تقویت رقابت‌پذیری اقتصادی و افزایش بهره‌وری در بخش‌های مختلف صنعتی می‌شود (Yati, 2024). افزون بر این، بانکداری اجتماعی نقش مهمی در افزایش اعتماد عمومی به نظام مالی دارد. یکی از چالش‌های اساسی در بانکداری سنتی، تمرکز بر سودآوری و عدم شفافیت در ارائه خدمات مالی است که می‌تواند منجر به بی‌اعتمادی در میان مردم شود (Levine et al., 2016). در مقابل، بانکداری اجتماعی با تأکید بر شفافیت، مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی اجتماعی، ارتباط بین بانک‌ها و مشتریان را تقویت کرده و موجب افزایش مشارکت مردمی در فعالیت‌های اقتصادی می‌شود (Hani et al., 2021). همچنین، این رویکرد مالی با ترویج فرهنگ مشارکت و همکاری، افراد را به سرمایه‌گذاری در پروژه‌های عام‌المنفعه و اجتماعی ترغیب می‌کند که این امر در بهبود وضعیت اقتصادی جامعه تأثیر بسزایی دارد (Levine et al., 2016).

بانکداری اجتماعی به‌عنوان یکی از ابزارهای تحقق توسعه پایدار، می‌تواند تأثیرات مثبتی بر محیط زیست و اقتصاد داشته باشد (Siddique et al., 2023). بسیاری از بانک‌های اجتماعی در سطح جهان از پروژه‌هایی حمایت می‌کنند که دارای تأثیرات مثبت زیست‌محیطی و اجتماعی هستند، ازجمله سرمایه‌گذاری در انرژی‌های تجدیدپذیر، کاهش آلاینده‌های صنعتی و توسعه کسب‌وکارهای سبز (Secinaro et al., 2020). این امر موجب می‌شود منابع مالی به سمت پروژه‌هایی هدایت شوند که نه‌تنها سودآوری اقتصادی دارند، بلکه به بهبود کیفیت زندگی، حفظ محیط زیست و کاهش اثرات منفی فعالیت‌های صنعتی نیز کمک می‌کنند (Efunniyi et al., 2023). در مجموع، بانکداری اجتماعی با ایجاد یک نظام مالی عادلانه، حمایت از نوآوری و سرمایه‌گذاری خطرپذیر، تقویت اعتماد عمومی و توسعه پایدار، زمینه‌ساز تحولاتی مثبت در اقتصاد جهانی است (Secinaro et al., 2020).

سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی به تأمین مالی پروژه‌ها و کسب‌وکارهایی اشاره دارد که دارای نوآوری‌های فناورانه و ریسک بالا هستند اما در عین حال پتانسیل سودآوری قابل توجهی دارند (Wei et al., 2021). این نوع سرمایه‌گذاری، به‌ویژه در صنایع دانش‌بنیان و فناوری‌محور، نقش کلیدی در رشد

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

اقتصادی و افزایش رقابت‌پذیری کشورها ایفا می‌کند (Jiang, 2020). بااین‌حال، تأمین منابع مالی برای چنین پروژه‌هایی همواره چالش‌برانگیز بوده است، چرا که سرمایه‌گذاران سنتی تمایل دارند بر گزینه‌های کم‌ریسک‌تر تمرکز کنند (Shao & Sun, 2021). در این راستا، بانکداری اجتماعی می‌تواند با ایجاد بسترهای مشارکتی، تسهیل فرآیند تأمین مالی، و کاهش موانع سنتی، به تقویت سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی کمک کند (شهبازی و همکاران، ۱۳۹۹).

پژوهش حاضر با هدف بررسی عوامل تأثیرگذار در پیاده‌سازی بانکداری اجتماعی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی، از اهمیت بالایی برخوردار است. با توجه به نقش کلیدی سرمایه‌گذاری خطرپذیر در رشد صنایع نوآورانه و دانش‌بنیان، شناسایی مؤلفه‌هایی که می‌توانند به تسهیل این نوع سرمایه‌گذاری کمک کنند، ضروری به نظر می‌رسد. بانکداری اجتماعی به‌عنوان یک رویکرد نوین در نظام مالی، ظرفیت‌های قابل‌توجهی برای کاهش موانع تأمین مالی، افزایش اعتماد میان سرمایه‌گذاران و کارآفرینان، و ایجاد بسترهای مناسب برای حمایت از کسب‌وکارهای پرریسک دارد. این پژوهش تلاش می‌کند تا با تحلیل عمیق این عوامل، راهکارهایی را برای بهبود عملکرد بانکداری اجتماعی در راستای توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر ارائه دهد. نتایج این مطالعه می‌تواند برای سیاست‌گذاران مالی، بانک‌ها، سرمایه‌گذاران و کارآفرینان مفید باشد. بانک‌ها و مؤسسات مالی که به دنبال ایجاد مدل‌های کارآمدتر در ارائه خدمات مالی به کسب‌وکارهای نوپا و دانش‌بنیان هستند، می‌توانند از یافته‌های این پژوهش بهره‌مند شوند. همچنین، سیاست‌گذاران اقتصادی می‌توانند با توجه به نتایج این تحقیق، چارچوب‌های قانونی و زیرساخت‌های حمایتی لازم را برای توسعه بانکداری اجتماعی و سرمایه‌گذاری خطرپذیر تدوین کنند. علاوه بر این، سرمایه‌گذاران نیز با شناخت بهتر از عوامل تأثیرگذار بر موفقیت این مدل مالی، می‌توانند تصمیمات آگاهانه‌تری در تخصیص منابع خود اتخاذ کنند. این پژوهش به ادبیات علمی مرتبط با بانکداری اجتماعی و سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی کمک شایانی خواهد کرد. با توجه به اینکه تحقیقات محدودی به بررسی ارتباط این دو حوزه پرداخته‌اند، مطالعه حاضر می‌تواند به پر کردن این خلأ علمی کمک کند. تحلیل نقش بانکداری اجتماعی در تسهیل سرمایه‌گذاری خطرپذیر، ارائه یک چارچوب مفهومی برای بررسی تأثیرات آن، و شناسایی چالش‌ها و فرصت‌های موجود، از جمله دستاوردهای علمی این تحقیق خواهد بود. در نهایت، یافته‌های این پژوهش می‌توانند مبنای مطالعات آینده قرار گرفته و مسیر را برای تحقیقات بیشتر در این حوزه هموار سازند.

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
۱۰۴
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

مرور ادبیات

بانکداری اجتماعی

بانکداری اجتماعی به‌عنوان یکی از رویکردهای نوین در نظام مالی، با هدف ارتقای عدالت اقتصادی، تسهیل دسترسی به منابع مالی برای گروه‌های مختلف جامعه و حمایت از کسب‌وکارهای نوپا و نوآورانه شکل گرفته است (Secinaro et al., 2020). این نوع بانکداری برخلاف بانکداری سنتی که عمدتاً بر معیارهای سخت‌گیرانه سودآوری و تضامین مالی استوار است، بر پایه تعاملات اجتماعی، اعتماد و مسئولیت‌پذیری طراحی شده است (Lashitew et al., 2018). بانکداری اجتماعی با ارائه روش‌های نوینی همچون تأمین مالی جمعی، وام‌های خرد و سرمایه‌گذاری مشارکتی، نقش مهمی در توسعه اقتصادی و کاهش نابرابری مالی ایفا می‌کند (میرزاخانی و همکاران، ۱۴۰۲).

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های بانکداری اجتماعی، ایجاد دسترسی عادلانه به خدمات مالی برای اقشار کم‌درآمد و کارآفرینان است (Weber, 2014). در بسیاری از کشورها، افراد و کسب‌وکارهایی که دارای منابع مالی محدود هستند، با موانع متعددی در دریافت وام‌ها و تسهیلات بانکی روبه‌رو می‌شوند. بانکداری اجتماعی با حذف برخی از این موانع و ارائه خدمات مالی انعطاف‌پذیر، امکان فعالیت اقتصادی را برای این گروه‌ها فراهم می‌سازد (Lashitew et al., 2018). این موضوع به‌ویژه در کشورهای درحال‌توسعه، که بانکداری سنتی اغلب دسترسی محدودتری به خدمات مالی دارد، از اهمیت بالایی برخوردار است (Benedikter, 2011). بانکداری اجتماعی نه‌تنها به افراد و کسب‌وکارهای کوچک کمک می‌کند، بلکه نقش مهمی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر ایفا می‌نماید. سرمایه‌گذاری خطرپذیر به تأمین مالی پروژه‌های نوآورانه و کسب‌وکارهای فناورانه‌ای گفته می‌شود که دارای ریسک بالا اما پتانسیل سودآوری قابل‌توجهی هستند (Ghio et al., 2017). در این میان، بانکداری اجتماعی با ایجاد بسترهای مناسب برای تأمین مالی مشارکتی، به کارآفرینان فرصت می‌دهد تا ایده‌های نوآورانه خود را بدون وابستگی به سرمایه‌گذاران سنتی توسعه دهند. این امر موجب رشد صنایع دانش‌بنیان و افزایش رقابت‌پذیری اقتصادی می‌شود (Grilli et al., 2018).

از دیگر مزایای بانکداری اجتماعی، تقویت اعتماد عمومی نسبت به نظام مالی است (هوشیار و همکاران، ۱۴۰۲). در بسیاری از کشورها، مردم به دلیل شفافیت پایین و رویکردهای سودمحور بانکداری سنتی، تمایل کمتری به استفاده از خدمات مالی دارند (Marcelin et al., 2021). اما بانکداری اجتماعی با تأکید بر شفافیت، عدالت و مسئولیت اجتماعی، موجب افزایش تعامل میان بانک‌ها

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

و مشتریان شده و سطح مشارکت عمومی را در فعالیت‌های اقتصادی بالا می‌برد (Ramzan et al., 2021). این مدل بانکداری، با حذف واسطه‌های غیرضروری و استفاده از فناوری‌های نوین، امکان ارتباط مستقیم بین سرمایه‌گذاران و دریافت‌کنندگان تسهیلات را فراهم می‌سازد که این امر به افزایش کارایی و کاهش هزینه‌های مالی منجر می‌شود (Yati, 2024).

یکی از ابزارهای کلیدی در بانکداری اجتماعی، تأمین مالی جمعی است که به افراد این امکان را می‌دهد تا با سرمایه‌های کوچک، در پروژه‌های مختلف مشارکت کنند (Langley & Leyshon, 2017). این روش علاوه بر اینکه منابع مالی گسترده‌ای را برای پروژه‌های نوآورانه فراهم می‌کند، موجب می‌شود که افراد جامعه در موفقیت کسب‌وکارها سهیم شوند (Cumming et al., 2018). در نتیجه، تأمین مالی جمعی به‌عنوان یک ابزار دموکراتیک در حوزه مالی شناخته می‌شود که به همگان امکان مشارکت در رشد اقتصادی را می‌دهد (Mollick & Robb, 2016). بانکداری اجتماعی نقش مهمی در توسعه پایدار و حمایت از پروژه‌های زیست‌محیطی دارد. بسیاری از بانک‌های اجتماعی در سطح جهان، به‌جای تمرکز صرف بر سودآوری، از طرح‌هایی حمایت می‌کنند که تأثیرات مثبتی بر محیط زیست و جامعه دارند (Miroshnichenko & Brand, 2021). به‌عنوان مثال، تأمین مالی پروژه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر، کسب‌وکارهای سبز و صنایع پایدار از جمله اقدامات بانکداری اجتماعی برای کاهش اثرات منفی فعالیت‌های اقتصادی بر محیط زیست است (Siddique et al., 2023).

در حوزه سیاست‌گذاری اقتصادی، بانکداری اجتماعی به‌عنوان یک ابزار مؤثر در کاهش بحران‌های مالی و افزایش تاب‌آوری اقتصادی کشورها شناخته می‌شود (Mendez & Houghton, 2020). مدل‌های سنتی بانکداری، به دلیل تمرکز بر سودآوری کوتاه‌مدت و وابستگی به نظام‌های مالی ناپایدار، در برابر بحران‌های اقتصادی آسیب‌پذیر هستند (Miroshnichenko & Brand, 2021). اما بانکداری اجتماعی با توزیع عادلانه منابع، کاهش وابستگی به نهادهای مالی بزرگ و تقویت اقتصاد محلی، می‌تواند به ایجاد یک سیستم مالی مقاوم و پایدار کمک کند (Mendez & Houghton, 2020). نقش فناوری در گسترش بانکداری اجتماعی نیز قابل‌توجه است. توسعه فناوری‌های مالی (فین‌تک) و استفاده از بسترهای دیجیتال، امکان ارائه خدمات بانکداری اجتماعی را در سطح گسترده‌تری فراهم کرده است (Mei et al., 2024). از طریق پلتفرم‌های مالی دیجیتال، افراد می‌توانند بدون نیاز به مراجعه حضوری، در تأمین مالی پروژه‌های مختلف مشارکت کنند، وام دریافت نمایند یا سرمایه‌گذاری انجام دهند. این امر به‌ویژه در دوران تحول دیجیتال، موجب افزایش سرعت و کارایی خدمات مالی می‌شود. با

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

وجود تمامی مزایای بانکداری اجتماعی، این مدل همچنان با چالش‌هایی مانند چارچوب‌های قانونی، نظارت بر شفافیت مالی و مدیریت ریسک مواجه است (Dastranj et l., 2017). برخی کشورها هنوز زیرساخت‌های لازم برای اجرای بانکداری اجتماعی را ایجاد نکرده‌اند و قوانین مالی سنتی، مانع از توسعه کامل این مدل شده‌اند. به همین دلیل، سیاست‌گذاران اقتصادی باید با تدوین قوانین مناسب و ایجاد بسترهای نظارتی کارآمد، شرایط لازم را برای رشد بانکداری اجتماعی فراهم کنند (Kumar & Prakash, 2018).

بانکداری اجتماعی به‌عنوان یک رویکرد نوین در نظام مالی، نقش اساسی در افزایش عدالت اقتصادی، تسهیل سرمایه‌گذاری خطرپذیر، تقویت اعتماد عمومی، توسعه پایدار و ایجاد یک سیستم مالی مقاوم دارد (Efunniyi et al., 2023). با گسترش فناوری‌های مالی و حمایت سیاست‌گذاران، این مدل می‌تواند جایگزین مناسبی برای نظام‌های مالی سنتی شود و به رشد اقتصادی فراگیر و پایدار کمک کند (Secinaro et al., 2020). ازاین‌رو، توجه به ظرفیت‌های بانکداری اجتماعی و تلاش برای رفع چالش‌های آن، می‌تواند نقش مهمی در تحول نظام مالی و اقتصادی کشورها ایفا کند (Mendez-Su-arez et al., 2020).

سرمایه‌گذاری خطرپذیر

سرمایه‌گذاری خطرپذیر یکی از ارکان مهم تأمین مالی در اقتصاد نوآورانه است که نقش کلیدی در حمایت از شرکت‌های نوپا و کسب‌وکارهای فناورانه دارد (فروش باستانی و همکاران، ۱۳۹۸). این نوع سرمایه‌گذاری به تأمین مالی پروژه‌هایی می‌پردازد که دارای ریسک بالا اما پتانسیل رشد و سودآوری قابل‌توجهی هستند (Bonini & Capizzi, 2019). برخلاف روش‌های سنتی تأمین مالی که عمدتاً به دنبال تضمین بازگشت سرمایه از طریق وثایق و اعتبارسنجی سخت‌گیرانه هستند، سرمایه‌گذاری خطرپذیر بر شناسایی فرصت‌های نوآورانه و تأمین مالی ایده‌های نوین متمرکز است (Burzacka & Gasiorowska, 2016). این ویژگی موجب شده است که سرمایه‌گذاری خطرپذیر به‌عنوان یک محرک اصلی رشد اقتصادی و توسعه فناوری در جهان شناخته شود (Pradhan et al., 2018). یکی از ویژگی‌های اصلی سرمایه‌گذاری خطرپذیر، پذیرش ریسک بالا در ازای کسب بازدهی بالقوه قابل‌توجه است. استارتاپ‌ها و شرکت‌های نوآور معمولاً در مراحل اولیه فعالیت خود، منابع مالی محدودی دارند و نمی‌توانند از طریق روش‌های سنتی مانند دریافت وام‌های بانکی، سرمایه موردنیاز خود را تأمین کنند

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

(Gvarutsidze, 2022). سرمایه‌گذاران خطرپذیر با پذیرش این ریسک، منابع مالی لازم را برای توسعه این شرکت‌ها فراهم کرده و در ازای آن، سهام و مالکیت بخشی از کسب‌وکار را به دست می‌آورند. در صورت موفقیت کسب‌وکار، این سرمایه‌گذاران می‌توانند از افزایش ارزش سهام خود سود قابل‌توجهی کسب کنند (Bonini & Capizzi, 2019).

یکی از مزایای مهم سرمایه‌گذاری خطرپذیر، افزایش توان رقابتی شرکت‌های نوآور و دانش‌بنیان است. بسیاری از شرکت‌های بزرگ فناوری در جهان، از جمله گوگل، آمازون و فیسبوک، در مراحل اولیه رشد خود از سرمایه‌گذاری خطرپذیر بهره‌مند شده‌اند (Peneder, 2010). این نوع سرمایه‌گذاری نه‌تنها منابع مالی لازم را تأمین می‌کند، بلکه با ارائه مشاوره‌های مدیریتی و راهبردی، به شرکت‌های نوپا کمک می‌کند تا مسیر موفقیت خود را هموار کنند (Zhang et al., 2020). ازاین‌رو، سرمایه‌گذاری خطرپذیر به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های اصلی اکوسیستم نوآوری شناخته می‌شود (Sazvar & Yahyazadehfar, 2019). علاوه بر تأمین مالی، سرمایه‌گذاران خطرپذیر معمولاً نقش فعالی در مدیریت و راهبری شرکت‌های تحت حمایت خود دارند. این سرمایه‌گذاران با ارائه مشاوره‌های تخصصی، کمک به شبکه‌سازی، ایجاد دسترسی به بازارهای جدید و ارائه راهبردهای رشد، به استارتاپ‌ها در عبور از چالش‌های اولیه کمک می‌کنند (Wijbenga et al., 2007). بسیاری از سرمایه‌گذاران خطرپذیر به‌عنوان اعضای هیئت‌مدیره شرکت‌های نوپا فعالیت می‌کنند و از این طریق در تصمیم‌گیری‌های کلیدی کسب‌وکار نقش دارند (Van Den Berghe & Levrau, 2002).

یکی دیگر از جنبه‌های مهم سرمایه‌گذاری خطرپذیر، تأثیر آن بر رشد اقتصادی است (ریاحی، ۱۳۹۸). با حمایت از کسب‌وکارهای نوپا و نوآور، این نوع سرمایه‌گذاری موجب ایجاد فرصت‌های شغلی جدید و توسعه صنایع پیشرفته می‌شود. در بسیاری از کشورها، سرمایه‌گذاری خطرپذیر به‌عنوان یکی از ابزارهای اصلی برای توسعه اقتصاد دانش‌بنیان و افزایش بهره‌وری صنعتی موردتوجه قرار گرفته است (Von Rosen, 2021). دولت‌ها نیز از طریق سیاست‌های حمایتی، همچون ارائه معافیت‌های مالیاتی و ایجاد صندوق‌های حمایتی، به گسترش این مدل سرمایه‌گذاری کمک می‌کنند. بااین‌حال، سرمایه‌گذاری خطرپذیر با چالش‌هایی نیز مواجه است (Wang, 2021). یکی از مهم‌ترین چالش‌ها، نرخ بالای شکست در میان شرکت‌های نوپا است. بسیاری از استارتاپ‌ها، به دلایلی همچون نبود مدل کسب‌وکار پایدار، مشکلات مدیریتی یا رقابت شدید، موفق به دستیابی به سودآوری نمی‌شوند و در نتیجه، سرمایه‌گذاران خطرپذیر با زیان‌های مالی مواجه می‌شوند. ازاین‌رو، سرمایه‌گذاران در انتخاب پروژه‌های

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

سرمایه‌گذاری، نیاز به تحلیل دقیق و بررسی موشکافانه دارند تا ریسک خود را به حداقل برسانند (Sami-la & Sorenson, 2009).

مسئله خروج از سرمایه‌گذاری یکی از چالش‌های کلیدی سرمایه‌گذاری خطرپذیر است. سرمایه‌گذاران خطرپذیر معمولاً پس از چند سال انتظار دارند که از طریق روش‌هایی مانند فروش سهام در بازار سرمایه، ادغام و تملیک یا خرید سهام توسط سرمایه‌گذاران دیگر، سرمایه خود را بازیابی کنند (An-drieu & Groh, 2019). موفقیت این استراتژی‌های خروج، بستگی به وضعیت بازار، عملکرد شرکت و میزان جذابیت آن برای سرمایه‌گذاران جدید دارد. نقش فناوری در گسترش سرمایه‌گذاری خطرپذیر نیز قابل‌توجه است (Nadeau, 2011). ظهور فناوری‌های مالی (فین‌تک)، پلتفرم‌های سرمایه‌گذاری جمعی و تحلیل‌های مبتنی بر داده‌های بزرگ، موجب شده است که سرمایه‌گذاران به ابزارهای جدیدی برای ارزیابی ریسک و شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری دسترسی پیدا کنند (Kaminski et al., 2016). این فناوری‌ها به بهبود کارایی فرآیندهای سرمایه‌گذاری، کاهش هزینه‌ها و افزایش شفافیت کمک کرده‌اند. سرمایه‌گذاری خطرپذیر به‌عنوان یک مدل پیشرفته تأمین مالی، نقش کلیدی در توسعه کسب‌وکارهای نوآور، رشد اقتصادی و تقویت اکوسیستم فناوری دارد. این نوع سرمایه‌گذاری، با پذیرش ریسک‌های بالا، از شرکت‌هایی حمایت می‌کند که ظرفیت رشد قابل‌توجهی دارند اما در مراحل اولیه فعالیت خود به منابع مالی دسترسی ندارند. با وجود چالش‌های مرتبط با این مدل، سرمایه‌گذاری خطرپذیر همچنان به‌عنوان یکی از ابزارهای اصلی در تحول اقتصاد جهانی شناخته می‌شود و با پیشرفت فناوری و حمایت‌های دولتی، انتظار می‌رود که نقش آن در توسعه صنایع نوین بیش از پیش گسترش یابد (Wang et al., 2019).

سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی

سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی یکی از مهم‌ترین ابزارهای تأمین مالی برای شرکت‌های نوآور و فناور در بخش‌های صنعتی است (Wei et al., 2021). این نوع سرمایه‌گذاری بر حمایت از کسب‌وکارهایی متمرکز است که در مراحل اولیه توسعه خود قرار دارند و برای رشد و تجاری‌سازی ایده‌های نوآورانه به منابع مالی قابل‌توجهی نیاز دارند (Liu, 2023). برخلاف تأمین مالی سنتی که بر وثایق و بازگشت سرمایه تضمین‌شده تکیه دارد، سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی ریسک بالاتری را می‌پذیرد اما در مقابل، پتانسیل بازدهی بسیار بالایی نیز دارد. این سرمایه‌گذاری عمدتاً در حوزه‌هایی مانند فناوری‌های پیشرفته،

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

تولید صنعتی مدرن، انرژی‌های تجدیدپذیر و زیست‌فناوری انجام می‌شود که نیازمند دوره‌های تحقیق و توسعه طولانی‌مدت هستند (Florida, & Kenney, 1988).

یکی از مهم‌ترین تأثیرات سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی، تسریع فرآیند نوآوری و توسعه فناوری در بخش صنعت است (Liu, 2023). این نوع سرمایه‌گذاری نه‌تنها منابع مالی لازم را برای شرکت‌های نوآور تأمین می‌کند، بلکه از طریق ارائه مشاوره‌های مدیریتی، راهنمایی‌های استراتژیک و ایجاد ارتباطات صنعتی، به رشد و تثبیت این شرکت‌ها در بازار کمک می‌کند (Hirukawa & Ueda, 2008). از سوی دیگر، این سرمایه‌گذاری موجب ایجاد فرصت‌های شغلی جدید و تقویت مهارت‌های تخصصی در حوزه‌های مختلف صنعتی می‌شود که در نهایت به افزایش بهره‌وری اقتصادی و رقابت‌پذیری صنایع یک کشور منجر خواهد شد (Jiang, 2020). در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته، سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی یکی از ارکان اصلی سیاست‌های صنعتی و اقتصادی به شمار می‌رود و نقش مهمی در شکل‌گیری اکوسیستم‌های نوآوری و کارآفرینی ایفا می‌کند (Zhang et al., 2020).

باوجود مزایای فراوان، سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی با چالش‌هایی نیز همراه است که از جمله آن‌ها می‌توان به ریسک بالای شکست پروژه‌های صنعتی، دوره بازگشت سرمایه طولانی و نیاز به زیرساخت‌های حمایتی اشاره کرد (Jin et al., 2020). بسیاری از استارتاپ‌های صنعتی به دلیل مشکلات فنی، عدم تطابق با نیازهای بازار یا محدودیت‌های قانونی قادر به تجاری‌سازی موفق محصولات خود نیستند و این امر ریسک سرمایه‌گذاری را افزایش می‌دهد. بااین‌حال، سیاست‌های حمایتی دولت‌ها، توسعه فناوری‌های مالی و گسترش مدل‌های جدید تأمین مالی می‌توانند به کاهش این چالش‌ها کمک کنند (Wei et al., 2021). درنهایت، سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی با اتخاذ رویکردهای مناسب و هماهنگی میان دولت، بخش خصوصی و نهادهای مالی، می‌تواند به یکی از عوامل کلیدی در رشد اقتصادی پایدار و توسعه صنعتی کشورها تبدیل شود (Samila, & Sorenson, 2009). در ادامه بررسی شاخص‌های پیاده‌سازی بانکداری اجتماعی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی در جدول شماره ۱ پرداخته شده است.

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

جدول ۱. شاخص‌ها موثر پیاده‌سازی بانکداری اجتماعی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی

شاخص (کد)	منابع	شاخص (کد)	منابع
تدوین پروتکل‌های مقابله با کلاهبرداری‌های دیجیتال	Andrieu & Groh,) (2019)؛ (Khan et al.,) (2021	ایجاد چارچوب‌های قانونی برای تأمین مالی اجتماعی	Van Den Berghe &) (Levrau, 2002
استفاده از فناوری بلاک‌چین برای افزایش شفافیت مالی	(Zhang et al., 2020)؛ Eldar &) (Liu, 2023)؛ (Grennan, 2023	استفاده از هوش مصنوعی در ارزیابی ریسک	Sazvar &) (Yahyazadehfar, 2019
طراحی و توسعه پلتفرم‌های دیجیتال برای تبادل اطلاعات مالی و سرمایه‌گذاری	(Wang et al., 2019)؛ Eldar) (Wei et al., 2021)؛ (& Grennan, 2023	ایجاد پلتفرم‌های تأمین مالی جمعی دیجیتال	Yati,) (Peneder, 2010)؛ (2024
تنظیم مقررات مرتبط با فین‌تک‌ها و بانک‌های اجتماعی	(Kaminski et al., 2016)	مدیریت هوشمند سرمایه‌گذاری از طریق کلان‌داده‌ها	(Hani et al., 2021)
تدوین مقررات برای بانکداری مبتنی بر بلاک‌چین	(Zhang et al., 2020)؛ (Khan et al., 2021)	استفاده از ضمانت‌های دولتی در کنار سرمایه‌گذاری خصوصی	Sazvar &) (Yahyazadehfar, 2019
توسعه پلتفرم‌های بانکداری الکترونیکی	(Jin et al., 2020)	تأمین مالی ترکیبی از طریق بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران فردی	Bonini & Capizzi,) .(2019
سرمایه‌گذاری در هوش مصنوعی و تحلیل داده‌ها	Khan et) (Jiang, 2020)؛ (al., 2021)	طراحی سیستم‌های مدیریت همکاری برای هماهنگی میان بانک‌ها و شرکت‌ها	(Benedikter, 2011)؛ .(Grilli et al., 2018)
راه‌اندازی شعب دیجیتال و بانکداری بدون شعبه	Grilli) (Nadeau, 2011)؛ .(et al., 2018)	توسعه سامانه‌های اعتبارسنجی برای ارزیابی شرکت‌های صنعتی نوآور	Bonini & Capizzi,) .(2019
افزایش همکاری با شرکت‌های فین‌تک	.(Kaminski et al., 2016)	ایجاد کنسرسیوم‌های مالی میان بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران صنعتی	Yati,) (Peneder, 2010)؛ .(2024
افزایش آگاهی و آموزش مشتریان درباره بانکداری دیجیتال	Eldar) (Jin et al., 2020)؛ (& Grennan, 2023	انعقاد قراردادهای تأمین مالی مشترک میان بانک‌های اجتماعی و شرکت‌های صنعتی	(Hani et al., 2021)
طراحی رابط کاربری ساده و کاربرپسند در پلتفرم‌های بانکی	(Jiang, 2020)	تقویت تعامل میان دولت، بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران	(Benedikter, 2011)
امنیت سایبری و احراز هویت دیجیتال	(Kaminski et al., 2016)؛ .(Andrieu & Groh, 2019)	حمایت از مشارکت دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی	Bonini & Capizzi,) .(2019

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

توسعه شبکه‌های پرسرعت و پایدار	(Nadeau, 2011)	یکپارچه‌سازی سیستم‌های دیجیتال بانکی	(John, 2020)
به‌روزرسانی سامانه‌های بانکی	(Von Rosen, 2021)	تعیین چارچوب‌های حقوقی برای بانکداری دیجیتال	Bonini & Capizzi,) .(2019
تدوین قوانین جامع برای مدیریت ریسک	(Levine et al., 2016)؛ .(Grilli et al., 2018)	کاهش هزینه‌های تراکنش برای تشویق کاربران به بانکداری دیجیتال	Miroshnichenko &) .(Brand, 2021
ایجاد استانداردهای شفافیت مالی	(Nadeau, 2011)؛ Eldar) (& Grennan, 2023	تدوین راهبردهای توسعه همکاری میان بخش عمومی و خصوصی در حوزه بانکداری اجتماعی	Van Den Berghe &) (Levrau, 2002
حمایت از بانک‌های اجتماعی در برابر ریسک‌های اقتصادی	(Jin et al., 2020)	برگزاری کنفرانس‌های بین‌المللی در حوزه بانکداری اجتماعی و سرمایه‌گذاری صنعتی	(Hani et al., 2021)
کاهش مالیات برای بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران خطرپذیر	(Von Rosen, 2021)؛ .(Khan et al., 2021)	راه‌اندازی نمایشگاه‌های تخصصی برای معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری صنعتی	(Benedikter, 2011)
برگزاری رویدادها و نشست‌های تخصصی	(Kaminski et al., 2016)	تشکیل کارگروه‌های تحقیقاتی برای بررسی چالش‌های تأمین مالی صنعتی	(John, 2020)
تأمین مالی مبتنی بر وام	(Levine et al., 2016)	توسعه بانک‌های اطلاعاتی آنلاین برای ارائه اطلاعات مالی شفاف به سرمایه‌گذاران	(John, 2020)
ایجاد صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر دولتی	(Levine et al., 2016)؛ Eldar & Grennan,) (2023	ایجاد سامانه‌های هوشمند برای تحلیل داده‌های مالی شرکت‌های صنعتی	(Benedikter, 2011)
تسهیل شرایط مالیاتی برای شرکت‌های صنعتی نوآور	.(Andrieu & Groh, 2019)	آموزش نیروی انسانی برای بانکداری دیجیتال	(Yati, 2024)
مدل تأمین مالی ترکیبی مبتنی بر درآمد آینده	.(Benedikter, 2011)	تأمین مالی مبتنی بر پاداش	(Hani et al., 2021)
استفاده از بلاک‌چین برای شفاف‌سازی تراکنش‌ها	(Levine et al., 2016)	تأمین مالی مبتنی بر کمک‌های بلاعوض	(Hani et al., 2021)
پرداخت‌های دیجیتال و بانکداری الکترونیکی	(Nadeau, 2011)	شفاف‌سازی فرآیندهای اعطای وام و سرمایه‌گذاری	Bonini & Capizzi,) .(2019
ایجاد صندوق‌های سرمایه‌گذاری موضوعی	(Hani et al., 2021)	تأمین مالی مبتنی بر سهام	Van Den Berghe &) (Levrau, 2002

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
۱۱۲
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

ترکیب سرمایه‌گذاری خطرپذیر و وام‌های کم‌بهره	(John, 2020)	ارائه خدمات دیجیتال شخصی‌سازی‌شده	Bonini & Capizzi,) (2019.
مدل ترکیبی تأمین مالی جمعی و سرمایه‌گذاری سهامی	(Hani et al., 2021)	پیاده‌سازی فناوری‌های دیجیتال برای ارزیابی عملکرد شرکت‌های صنعتی	(Yati, 2024)
ایجاد یارانه‌های دولتی برای حمایت از بانکداری اجتماعی	(Von Rosen, 2021)	افزایش شفافیت در قوانین و مقررات تأمین مالی از طریق بانک‌های اجتماعی	(Yati, 2024)
راه‌اندازی صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشارکتی	(Levine et al., 2016).	استفاده از رمزنگاری پیشرفته برای حفاظت از اطلاعات بانکی	(Hani et al., 2021)
توسعه صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر منطقه‌ای	(Andrieu & Groh, 2019).	راه‌اندازی مراکز رشد و شتاب‌دهنده‌های صنعتی با حمایت بانک‌های اجتماعی	Sazvar &) (Yahyazadehfar, 2019
الزام به استفاده از فناوری‌های مالی برای نظارت بهتر	(Grilli et al., 2018)؛ (John, 2020)	ایجاد بسترهای تعاملی برای تبادل دانش و تجربه میان فعالان اقتصادی	Van Den Berghe &) (Levrau, 2002.
ایجاد شبکه‌های همکاری میان بانک‌های اجتماعی و صنایع نوآور	(Hani et al., 2021)	ایجاد شبکه‌های آنلاین برای ارتباط مستقیم میان بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران	Miroshnichenko &) (Brand, 2021.
تسهیل دسترسی کسب‌وکارهای نوپا به تسهیلات بانکی	(Benedikter, 2011)	راه‌اندازی پایگاه‌های داده مشترک برای بررسی فرصت‌های سرمایه‌گذاری صنعتی	(Von Rosen, 2021)
تدوین سیاست‌های نظارتی برای افزایش شفافیت مالی	Miroshnichenko &) (Brand, 2021؛ Grilli et) (al., 2018.		

روش‌شناسی

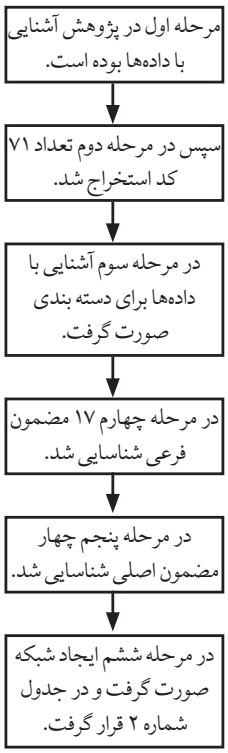
در این پژوهش برای گزینش ادبیات از پایگاه داده اسکوپوس، وب آف ساینس و گوگل اسکالر استفاده گردید. به منظور گزینش مقالات از روش سیلوا (۲۰۱۵) استفاده شده است. به این منظور ابتدا جستجو در سایت با کلید واژه‌های «Social banking» و «Venture capital» انجام شد و تعداد ۱۱۲ کتاب، مقاله علمی پژوهشی، مقاله مروی و مقاله کنفرانسی در ابتدا مورد بررسی قرار گرفت. در نهایت با بررسی عنوان، چکیده و کلیدواژه به ۲۳ مقاله برای کدگذاری استفاده شد.

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

در بخش کیفی پژوهشگر در صدد آن است که عوامل تاثیرگذار در پیاده‌سازی بانکداری اجتماعی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی را ارائه نماید. برای تحلیل داده‌های کیفی از روش تحلیل مضمون استفاده شده است که شامل کدگذاری باز ، کدگذاری محوری و کدگذاری گزینشی می‌باشد. کدگذاری باز عبارت است از فرایندی تحلیلی که از طریق آن مفاهیم مشخص شده و ویژگی‌ها و ابعاد آن‌ها از درون کشف می‌شوند. کدگذاری باز قصد دارد تا داده‌ها و پدیده‌ها را در قالب مفاهیم درآورد. کدگذاری محوری، پالایش و تفکیک مقوله‌های بدست آمده از کدگذاری باز است و یکی از مقوله‌ها را محور فرآیند بررسی و اکتشاف قرار می‌دهد و سپس مقوله‌های دیگر را به آن ارتباط می‌دهد و از میان انبوه مقوله‌های آن‌هایی را که به نظر می‌آید بیش از سایر مقولات در مراحل بعدی به کار آیند، انتخاب می‌کند. کدگذاری گزینشی سومین مرحله کدگذاری است که در سطحی انتزاعی‌تر بوده و پیوند هر دسته‌بندی با سایر گروه‌ها تشریح می‌شود و روشی برای یکپارچه‌سازی و تعیین مقوله مرکزی است (فلیک ، ۲۰۱۸).

یافته‌های پژوهش

برای این پژوهش از روش شش مرحله‌ای تحلیل مضمون روش براون و کلارک (۲۰۰۶) استفاده شده است. که مراحل آن به ترتیب آشنایی با داده‌ها، استخراج کدهای اولیه، آشنایی با داده‌ها و کدها، مضمون فرعی و مضمون اصلی بوده است.

شکل ۱. تحلیل مضمون به روش براون و کلارک

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

نتایج کدگذاری صورت گرفته در جدول شماره ۲ آماده است.

جدول ۲. کدگذاری مدل

مضمون اصلی	مضمون فرعی	کدهای باز (سطح اول)
حمایت‌های قانونی و سیاست‌گذاری مالی	تدوین و اجرای قوانین حمایتی از بانکداری اجتماعی	ایجاد چارچوب‌های قانونی برای تأمین مالی اجتماعی
		تسهیل دسترسی کسب‌وکارهای نوپا به تسهیلات بانکی
		تدوین سیاست‌های نظارتی برای افزایش شفافیت مالی
		حمایت از بانک‌های اجتماعی در برابر ریسک‌های اقتصادی
	معافیت‌های مالیاتی و مشوق‌های دولتی	کاهش مالیات برای بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران خطرپذیر
		ایجاد یارانه‌های دولتی برای حمایت از بانکداری اجتماعی
		تسهیل شرایط مالیاتی برای شرکت‌های صنعتی نوآور
		ایجاد معافیت مالیاتی برای سرمایه‌گذاران فردی و سازمانی
	نظارت و مقررات‌گذاری شفاف در حوزه بانکداری اجتماعی	ایجاد استانداردهای شفافیت مالی
		تدوین قوانین جامع برای مدیریت ریسک
		شفاف‌سازی فرآیندهای اعطای وام و سرمایه‌گذاری
		الزام به استفاده از فناوری‌های مالی برای نظارت بهتر
	حمایت از همکاری‌های بین‌بخشی	ایجاد شبکه‌های همکاری میان بانک‌های اجتماعی و صنایع نوآور
		تقویت تعامل میان دولت، بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران
		حمایت از مشارکت دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی
		برگزاری رویدادها و نشست‌های تخصصی
دسترسی به منابع مالی و مدل‌های تأمین مالی نوآورانه	توسعه روش‌های تأمین مالی جمعی	تأمین مالی مبتنی بر کمک‌های بلاعوض
		تأمین مالی مبتنی بر پاداش
		تأمین مالی مبتنی بر سهام
		تأمین مالی مبتنی بر وام
	راه‌اندازی صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر اجتماعی	ایجاد صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر دولتی
		راه‌اندازی صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشارکتی
		توسعه صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر منطقه‌ای
		ایجاد صندوق‌های سرمایه‌گذاری موضوعی
	ایجاد مدل‌های تأمین مالی ترکیبی	ترکیب سرمایه‌گذاری خطرپذیر و وام‌های کم‌بهره
		مدل ترکیبی تأمین مالی جمعی و سرمایه‌گذاری سهامی
		استفاده از ضمانت‌های دولتی در کنار سرمایه‌گذاری خصوصی
		تأمین مالی ترکیبی از طریق بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران فردی

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

	بهره‌گیری از فناوری‌های مالی	مدل تأمین مالی ترکیبی مبتنی بر درآمد آینده
		استفاده از بلاک‌چین برای شفاف‌سازی تراکنش‌ها
		پرداخت‌های دیجیتال و بانکداری الکترونیکی
		استفاده از هوش مصنوعی در ارزیابی ریسک
		ایجاد پلتفرم‌های تأمین مالی جمعی دیجیتال
		مدیریت هوشمند سرمایه‌گذاری از طریق کلان‌داده‌ها
		امنیت سایبری و احراز هویت دیجیتال
سطح پذیرش فناوری‌های دیجیتال در نظام بانکی	زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات	توسعه شبکه‌های پرسرعت و پایدار
		به‌روزرسانی سامانه‌های بانکی
		یکپارچه‌سازی سیستم‌های دیجیتال بانکی
	قوانین و مقررات حمایتی و نظارتی	تعیین چارچوب‌های حقوقی برای بانکداری دیجیتال
		تنظیم مقررات مرتبط با فین‌تک‌ها و بانک‌های اجتماعی
		تدوین مقررات برای بانکداری مبتنی بر بلاک‌چین
	آمادگی بانک‌ها برای تحول دیجیتال	توسعه پلتفرم‌های بانکداری الکترونیکی
		سرمایه‌گذاری در هوش مصنوعی و تحلیل داده‌ها
		آموزش نیروی انسانی برای بانکداری دیجیتال
		راه‌اندازی شعب دیجیتال و بانکداری بدون شعبه
		افزایش همکاری با شرکت‌های فین‌تک
	پذیرش مشتریان و فرهنگ دیجیتال	افزایش آگاهی و آموزش مشتریان درباره بانکداری دیجیتال
		طراحی رابط کاربری ساده و کاربرپسند در پلتفرم‌های بانکی
		ارائه خدمات دیجیتال شخصی‌سازی‌شده
		کاهش هزینه‌های تراکنش برای تشویق کاربران به بانکداری دیجیتال
	امنیت سایبری و مدیریت ریسک دیجیتال	توسعه سیستم‌های تشخیص و پیشگیری از حملات سایبری
		استفاده از رمزنگاری پیشرفته برای حفاظت از اطلاعات بانکی
		تدوین پروتکل‌های مقابله با کلاهبرداری‌های دیجیتال
		استفاده از فناوری بلاک‌چین برای افزایش شفافیت مالی

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
۱۸
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

شبکه‌سازی و ارتباط میان بانک‌های اجتماعی، سرمایه‌گذاران و شرکت‌های صنعتی	ایجاد پلتفرم‌های ارتباطی و تعاملات بین‌بخشی	طراحی و توسعه پلتفرم‌های دیجیتال برای تبادل اطلاعات مالی و سرمایه‌گذاری
		ایجاد شبکه‌های آنلاین برای ارتباط مستقیم میان بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران
		راه‌اندازی پایگاه‌های داده مشترک برای بررسی فرصت‌های سرمایه‌گذاری صنعتی
		طراحی سیستم‌های مدیریت همکاری برای هماهنگی میان بانک‌ها و شرکت‌ها
		توسعه سامانه‌های اعتبارسنجی برای ارزیابی شرکت‌های صنعتی نوآور
	توسعه همکاری‌های استراتژیک و سرمایه‌گذاری مشترک	ایجاد کنسرسیوم‌های مالی میان بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران صنعتی
		انعقاد قراردادهای تأمین مالی مشترک میان بانک‌های اجتماعی و شرکت‌های صنعتی
		راه‌اندازی مراکز رشد و شتاب‌دهنده‌های صنعتی با حمایت بانک‌های اجتماعی
		تدوین راهبردهای توسعه همکاری میان بخش عمومی و خصوصی در حوزه بانکداری اجتماعی
	برگزاری رویدادها و نشست‌های تخصصی	برگزاری کنفرانس‌های بین‌المللی در حوزه بانکداری اجتماعی و سرمایه‌گذاری صنعتی
		ایجاد بسترهای تعاملی برای تبادل دانش و تجربه میان فعالان اقتصادی
		راه‌اندازی نمایشگاه‌های تخصصی برای معرفی فرصت‌های سرمایه‌گذاری صنعتی
		تشکیل کارگروه‌های تحقیقاتی برای بررسی چالش‌های تأمین مالی صنعتی
	تسهیل دسترسی به اطلاعات و بهبود شفافیت مالی	توسعه بانک‌های اطلاعاتی آنلاین برای ارائه اطلاعات مالی شفاف به سرمایه‌گذاران
		ایجاد سامانه‌های هوشمند برای تحلیل داده‌های مالی شرکت‌های صنعتی
		پیاده‌سازی فناوری‌های دیجیتال برای ارزیابی عملکرد شرکت‌های صنعتی
		افزایش شفافیت در قوانین و مقررات تأمین مالی از طریق بانک‌های اجتماعی

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

نتیجه گیری

نتیجه‌گیری این پژوهش نشان می‌دهد که پیاده‌سازی بانکداری اجتماعی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی مستلزم توجه به چهار بعد کلیدی است که هر یک از این ابعاد دارای چندین مؤلفه تأثیرگذار هستند. در این راستا، حمایت‌های قانونی و سیاست‌گذاری مالی، دسترسی به منابع مالی و مدل‌های تأمین مالی نوآورانه، سطح پذیرش فناوری‌های دیجیتال در نظام بانکی، و شبکه‌سازی و ارتباط میان بانک‌های اجتماعی، سرمایه‌گذاران و شرکت‌های صنعتی به عنوان محورهای اساسی این تحقیق مورد بررسی قرار گرفتند. این عوامل به طور مستقیم و غیرمستقیم در تسهیل و بهبود عملکرد بانکداری اجتماعی نقش داشته و می‌توانند بستر مناسبی را برای گسترش سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی فراهم کنند.

نخستین عامل، حمایت‌های قانونی و سیاست‌گذاری مالی، نقش مهمی در ایجاد چارچوب‌های حقوقی و مقرراتی برای بانکداری اجتماعی دارد. تدوین و اجرای قوانین حمایتی، ارائه معافیت‌های مالیاتی و مشوق‌های دولتی، نظارت و مقررات‌گذاری شفاف، و همچنین حمایت از همکاری‌های بین‌بخشی از جمله مؤلفه‌هایی هستند که به بهبود عملکرد بانک‌های اجتماعی کمک می‌کنند. این موارد باعث ایجاد محیطی پایدار و قابل‌اعتماد برای سرمایه‌گذاران و شرکت‌های صنعتی شده و موجب افزایش امنیت سرمایه‌گذاری در حوزه‌های نوآورانه می‌شوند. بدون وجود یک نظام حقوقی کارآمد و سیاست‌های حمایتی شفاف، بانکداری اجتماعی نمی‌تواند به درستی در خدمت توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی قرار گیرد.

دومین عامل، دسترسی به منابع مالی و مدل‌های تأمین مالی نوآورانه، یکی از مهم‌ترین پیش‌نیازهای توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی محسوب می‌شود. توسعه روش‌های تأمین مالی جمعی، راه‌اندازی صندوق‌های سرمایه‌گذاری خطرپذیر اجتماعی، ایجاد مدل‌های تأمین مالی ترکیبی و بهره‌گیری از فناوری‌های مالی از جمله اقدامات کلیدی در این حوزه هستند. این راهکارها نه تنها موجب افزایش حجم منابع مالی در اختیار سرمایه‌گذاران می‌شود، بلکه امکان توزیع بهینه این منابع میان کسب‌وکارهای نوآور و صنعتی را نیز فراهم می‌آورد. مدل‌های تأمین مالی نوین می‌توانند جایگزین مناسبی برای روش‌های سنتی باشند و به بانک‌های اجتماعی کمک کنند تا ریسک‌های مرتبط با سرمایه‌گذاری را به شکل بهتری مدیریت نمایند.

عامل سوم، سطح پذیرش فناوری‌های دیجیتال در نظام بانکی، تأثیر مستقیمی بر کارآمدی بانکداری

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
۲۱۱
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

اجتماعی دارد. توسعه زیرساخت‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، تدوین قوانین و مقررات حمایتی و نظارتی، افزایش آمادگی بانک‌ها برای تحول دیجیتال، ارتقای پذیرش مشتریان و فرهنگ دیجیتال، و تقویت امنیت سایبری و مدیریت ریسک دیجیتال از جمله عوامل مهم در این زمینه هستند. بانکداری اجتماعی با بهره‌گیری از فناوری‌های دیجیتال می‌تواند فرآیندهای تأمین مالی را تسهیل کرده و ارتباط میان سرمایه‌گذاران و کسب‌وکارهای صنعتی را بهبود بخشد. فناوری‌های نوین همچون بلاک‌چین، هوش مصنوعی و کلان‌داده‌ها می‌توانند به شفاف‌سازی اطلاعات مالی، کاهش هزینه‌های عملیاتی و افزایش اعتماد در بین ذی‌نفعان کمک کنند.

چهارمین عامل، شبکه‌سازی و ارتباط میان بانک‌های اجتماعی، سرمایه‌گذاران و شرکت‌های صنعتی، زمینه‌ساز تعاملات مؤثر و هم‌افزایی در فرآیند سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی است. ایجاد پلتفرم‌های ارتباطی و تعاملات بین‌بخشی، توسعه همکاری‌های استراتژیک و سرمایه‌گذاری مشترک، برگزاری رویدادها و نشست‌های تخصصی، و تسهیل دسترسی به اطلاعات و بهبود شفافیت مالی از جمله اقدامات کلیدی در این زمینه هستند. ارتباط مستمر میان بانک‌های اجتماعی، سرمایه‌گذاران و شرکت‌های صنعتی می‌تواند منجر به ایجاد فرصت‌های سرمایه‌گذاری جدید، بهبود فرایندهای تأمین مالی و کاهش موانع موجود در مسیر توسعه صنایع نوآورانه شود.

بررسی این چهار عامل نشان می‌دهد که پیاده‌سازی موفق بانکداری اجتماعی در توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی نیازمند یک رویکرد جامع و همه‌جانبه است که در آن، تمامی مؤلفه‌های ذکرشده به‌طور هماهنگ و مکمل یکدیگر عمل کنند. از یک سو، سیاست‌های حمایتی و قوانین شفاف باید بستر مناسبی را برای فعالیت بانک‌های اجتماعی و سرمایه‌گذاران فراهم کنند، و از سوی دیگر، ابزارهای مالی نوین و فناوری‌های دیجیتال باید در جهت بهینه‌سازی تأمین مالی و کاهش ریسک‌های مرتبط مورد استفاده قرار گیرند. همچنین، لازم است که بانک‌های اجتماعی و سایر نهادهای مالی بر توسعه شبکه‌های ارتباطی و همکاری‌های بین‌بخشی تمرکز داشته باشند. این امر می‌تواند از طریق برگزاری رویدادهای تخصصی، راه‌اندازی پلتفرم‌های دیجیتال ارتباطی، و تسهیل دسترسی به اطلاعات مالی و سرمایه‌گذاری محقق شود. علاوه بر این، افزایش آگاهی عمومی و فرهنگ‌سازی در زمینه بانکداری اجتماعی و سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی از دیگر الزامات اساسی در این حوزه محسوب می‌شود.

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که ترکیب این عوامل می‌تواند منجر به توسعه پایدار سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی شده و از طریق ایجاد ساختاری پایدار و کارآمد، به رشد اقتصادی و نوآوری صنعتی کمک

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

کند. بانکداری اجتماعی، با فراهم‌سازی منابع مالی پایدار و ایجاد بستر مناسب برای سرمایه‌گذاری‌های نوآورانه، می‌تواند نقشی کلیدی در شکوفایی صنایع پیشرفته ایفا کند. این تحقیق بر اهمیت ایجاد یک اکوسیستم پویا تأکید دارد که در آن، دولت، بانک‌های اجتماعی، سرمایه‌گذاران، و شرکت‌های صنعتی به‌صورت هماهنگ عمل کنند. اتخاذ سیاست‌های حمایتی مناسب، گسترش فناوری‌های نوین مالی، و توسعه شبکه‌های ارتباطی قوی، از جمله راهکارهایی هستند که می‌توانند به تحقق این هدف کمک کنند. از این‌رو، پیشنهاد می‌شود که سیاست‌گذاران، مدیران بانکی و سرمایه‌گذاران با همکاری نزدیک، چارچوب‌هایی را برای بهینه‌سازی بانکداری اجتماعی و سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی تدوین و اجرا کنند.

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی ۲۰
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

منابع

ریاحی، حسین. (۱۳۸۵). مدیریت ریسک در صنعت سرمایه گذاری خطرپذیر. کنفرانس ملی سرمایه گذاری مخاطره پذیر. SID. https://sid.ir/paper/811398/fa

شهبازی، مهدی، حصیرچی، امیر، و سلگی، محمد. (۱۳۹۹). طراحی و تبیین الگوی بانکداری اجتماعی در ایران: شناسایی پیشایندها و پیامدها. تحقیقات مالی اسلامی، ۱۰(۱ (۱۹ پیاپی))، ۶۷-۱۱۰. SID. https://sid.ir/paper/966670/fa

فروش باستانی، علی، حامدی نیا، حامد، و قجری، محمد. (۱۳۹۸). بررسی تاثیر سرمایه گذاری خطرپذیر برعملکرد بانکها با نگرش سیستمی. پژوهش های برنامه و توسعه، 1(4)، 91-118. SID. https://sid.ir/paper/525056/fa

میرزاخانی، کریم، نوابخش، مهرداد، و ادهمی، عبدالرضا. (۱۴۰۲). تبیین تأثیر بانکداری اجتماعی بر توسعه پایدار روستایی/عشایری با میانجی‌گری سرمایه اجتماعی. برنامه‌ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، ۱۴(۵۶)، ۳۸۳-۴۱۸.

هوشیار، سعید، دانایی، ابوالفضل، و رشیدی، احتشام. (۱۴۰۲). ارائه الگوی ایرانی ـ اسلامی بانکداری اجتماعی در بستر رسانه. اقتصاد اسلامی، ۲۳(۹۱)، ۵-۳۰.

Andrieu, G., & Groh, A. (2019). Strategic Exits in Secondary Venture Capital Markets. International Political Economy: Investment & Finance eJournal. https://doi.org/10.2139/ssrn.3515926.

Benedikter, R. (2011). Social Banking and Social Finance: Answers to the Economic Crisis.

Bonini, S., & Capizzi, V. (2019). The role of venture capital in the emerging entrepreneurial finance ecosystem: future threats and opportunities. Venture Capital, 21, 137 - 175. https://doi.org/10.1080/13691066.2019.1608697.

Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. Qualitative research in psychology, 3(2), 77.

Burzacka, M., & Gasiorowska, E. (2016). The Importance of Venture Capital Financing of Start-Up Companies. , 4, 141-150.

Cumming, D., Meoli, M., & Vismara, S. (2018). Does equity crowdfunding democratize entrepreneurial finance?. Small Business Economics, 1-20. https://doi.org/10.2139/ssrn.3281727.

Dastranj, N., Ghazinoory, S., & Gholami, A. (2017). Technology roadmap for social banking. , 9, 102-122. https://doi.org/10.1108/JSTPM-07-2017-0029.

Di Lorenzo, F., & Scarlata, M. (2019). Social Enterprises, Venture Philanthropy and the Alleviation of Income Inequality. Journal of Business Ethics, 1-17. https://doi.org/10.1007/S10551-018-4049-1.

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

D'onofrio, A., Minetti, R., & Murro, P. (2017). Banking development, socioeconomic structure and income inequality. Journal of Economic Behavior & Organization. https://doi.org/10.1016/J.JEBO.2017.08.006.

Efunniyi, C., Agu, E., Abhulimen, A., Obiki-Osafiele, A., Osundare, O., & Adeniran, I. (2023). Sustainable banking in Africa: A review of Environmental, Social, and Governance (ESG) integration. Finance & Accounting Research Journal. https://doi.org/10.51594/farj.v5i12.1513.

Eldar, O., & Grennan, J. (2023). Common Venture Capital Investors and Startup Growth. The Review of Financial Studies. https://doi.org/10.1093/rfs/hhad071.

Flick, U. (2018). An introduction to qualitative research. Sage Publications Limited.

Florida, R., & Kenney, M. (1988). Venture capital-financed innovation and technological change in the USA. Research Policy, 17, 119-137. https://doi.org/10.1016/0048-7333(88)90038-8.

Ghio, N., Guerini, M., & Rossi-Lamastra, C. (2017). The creation of high-tech ventures in entrepreneurial ecosystems: exploring the interactions among university knowledge, cooperative banks, and individual attitudes. Small Business Economics, 52, 523 - 543. https://doi.org/10.1007/s11187-017-9958-3.

Grilli, L., Mrkajic, B., & Latifi, G. (2018). Venture capital in Europe: social capital, formal institutions and mediation effects. Small Business Economics, 51, 393 - 410. https://doi.org/10.1007/s11187-018-0007-7.

Gvarutsidze, A. (2022). The Role Of Venture Capital in The Development of Innovative Business. Economics. https://doi.org/10.36962/ecs105/1-2/2022-126.

Hani, U., Akter, S., Wickramasinghe, A., & Kattiyapornpong, U. (2021). How does relationship quality sustain the rich world's poorest businesses?. Journal of Business Research, 133, 297-308. https://doi.org/10.1016/J.JBUSRES.2021.04.065.

Hirukawa, M., & Ueda, M. (2008). Venture Capital and Industrial 'Innovation'. ERN: Capital; Investment; Capacity (Topic). https://doi.org/10.2139/ssrn.1242693.

Jiang, R. (2020). Analysis of the Impact of Venture Capital on the Overall Level of Technological Innovation in High-tech Enterprises. 2020 Conference on Economics and Management (CEAM2020). https://doi.org/10.38007/proceedings.0000532.

Jin, X., Zheng, P., Zhong, Z., & Cao, Y. (2020). The Effect of Venture Capital on Enterprise

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

Benefit According to the Heterogeneity of Human Capital of Entrepreneur. Frontiers in Psychology, 11. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01558.

John, J. (2020). The Political Economy of Development Banking. The Oxford Handbook of Industrial Policy. https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198862420.013.13.

Kaminski, J., Hopp, C., & Tykvová, T. (2016). New Technology Assessment in Entrepreneurial Financing - Can Crowdfunding Predict Venture Capital Investments?. ERPN: Venture Capital (Sub-Topic). https://doi.org/10.2139/ssrn.2829777.

Kaur, B., & Kaur, N. (2021). BRIDGING THE FINANCIAL INCLUSION AND DIGITALIZATION GENDER GAP IN DRIVING ECONOMIC AND SUSTAINABLE GROWTH. Administrative Development 'A Journal of HIPA, Shimla'. https://doi.org/10.53338/adhipa2021.v08.si01.09.

Khan, M., Khan, Z., Hameed, A., & Zada, S. (2021). On the upside or flipside: Where is venture capital positioned in the era of digital disruptions?. Technology in Society, 65, 101555. https://doi.org/10.1016/J.TECHSOC.2021.101555.

Kochar, A. (2011). The Distributive Consequences of Social Banking: A Microempirical Analysis of the Indian Experience. Economic Development and Cultural Change, 59, 251 - 280. https://doi.org/10.1086/657122.

Kumar, K., & Prakash, A. (2018). Developing a framework for assessing sustainable banking performance of the Indian banking sector. Social Responsibility Journal. https://doi.org/10.1108/SRJ-07-2018-0162.

Langley, P., & Leyshon, A. (2017). Capitalizing on the crowd: The monetary and financial ecologies of crowdfunding. Environment and Planning A, 49, 1019 - 1039. https://doi.org/10.1177/0308518X16687556.

Lashitew, A., Bals, L., & Tulder, R. (2018). Inclusive Business at the Base of the Pyramid: The Role of Embeddedness for Enabling Social Innovations. Journal of Business Ethics, 162, 421-448. https://doi.org/10.1007/S10551-018-3995-Y.

Levine, R., Lin, C., & Xie, W. (2016). Corporate Resilience to Banking Crises: The Roles of Trust and Trade Credit. Journal of Financial and Quantitative Analysis, 53, 1441 - 1477. https://doi.org/10.1017/S0022109018000224.

Liu, Y. (2023). The Impact of Venture Capital on Technological Innovation Performance. Academic Journal of Management and Social Sciences. https://doi.org/10.54097/ajmss.

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

v3i1.9633.

Marcelin, I., Egbendewe, A., Oloufade, D., & Sun, W. (2021). Financial inclusion, bank ownership, and economy performance: Evidence from developing countries. Finance Research Letters. https://doi.org/10.1016/J.FRL.2021.102322.

Mei, H., Bodog, S., & Badulescu, D. (2024). Artificial Intelligence Adoption in Sustainable Banking Services: The Critical Role of Technological Literacy. Sustainability. https://doi.org/10.3390/su16208934.

Mendez, Á., & Houghton, D. (2020). Sustainable Banking: The Role of Multilateral Development Banks as Norm Entrepreneurs. Sustainability. https://doi.org/10.3390/su12030972.

Méndez-Suárez, M., Monfort, A., & Gallardo, F. (2020). Sustainable Banking: New Forms of Investing under the Umbrella of the 2030 Agenda. Sustainability. https://doi.org/10.3390/su12052096.

Minetti, R., Murro, P., & Peruzzi, V. (2020). NOT ALL BANKS ARE EQUAL: COOPERATIVE BANKING AND INCOME INEQUALITY. Economic Inquiry. https://doi.org/10.1111/ECIN.12932.

Miroshnichenko, O., & Brand, N. (2021). Banks Financing the Green Economy: A Review of Current Research. , 25, 76-95. https://doi.org/10.26794/2587-5671-2021-25-2-76-95.

Mollick, E., & Robb, A. (2016). Democratizing Innovation and Capital Access: The Role of Crowdfunding. California Management Review, 58, 72 - 87. https://doi.org/10.1525/cmr.2016.58.2.72.

Nadeau, P. (2011). Innovation and venture capital exit performance. Strategic Change, 20, 233-252. https://doi.org/10.1002/JSC.898.

Peneder, M. (2010). The impact of venture capital on innovation behaviour and firm growth. Venture Capital, 12, 107 - 83. https://doi.org/10.1080/13691061003643250.

Pradhan, R., Arvin, M., Nair, M., Bennett, S., Bahmani, S., & Hall, J. (2018). Endogenous dynamics between innovation, financial markets, venture capital and economic growth: Evidence from Europe. Journal of Multinational Financial Management. https://doi.org/10.1016/J.MULFIN.2018.01.002.

Puspita, A., & Marlina, L. (2024). Research Trend on Social Banking. Accounting and Sustainability. https://doi.org/10.58968/as.v2i2.349.

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
۱۲۴
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

Ramzan, M., Amin, M., & Abbas, M. (2021). How does corporate social responsibility affect financial performance, financial stability, and financial inclusion in the banking sector? Evidence from Pakistan. Research in International Business and Finance. https://doi.org/10.1016/j.ribaf.2020.101314.

Samila, S., & Sorenson, O. (2009). Venture Capital, Entrepreneurship, and Economic Growth. The Review of Economics and Statistics, 93, 338-349. https://doi.org/10.1162/REST_a_00066.

Sazvar, A., & Yahyazadehfar, M. (2019). Exploring the effect of venture capital development on innovation performance of knowledge-based companies. International Journal of Entrepreneurship and Small Business. https://doi.org/10.1504/IJESB.2019.10020371.

Secinaro, S., Calandra, D., Petricean, D., & Chmet, F. (2020). Social Finance and Banking Research as a Driver for Sustainable Development: A Bibliometric Analysis. Sustainability. https://doi.org/10.3390/su13010330.

Shao, Y., & Sun, L. (2021). Entrepreneurs' social capital and venture capital financing. Journal of Business Research, 136, 499-512. https://doi.org/10.1016/J.JBUSRES.2021.08.005.

Siddique, M., Nor, S., Senik, Z., & Omar, N. (2023). Corporate Social Responsibility as the Pathway to Sustainable Banking: A Systematic Literature Review. Sustainability. https://doi.org/10.3390/su15031807.

Silva, M. (2015). A systematic review of Foresight in Project Management literature. Procedia Computer Science, 64, 792-799.

Van Den Berghe, L., & Levrau, A. (2002). The Role of the Venture Capitalist as Monitor of the Company: A Corporate Governance Perspective. IRPN: Innovation & Finance (Topic). https://doi.org/10.2139/ssrn.294280.

Von Rosen, V. (2021). VENTURE CAPITAL AND ITS IMPACT ON INNOVATIVE AND ECONOMIC GROWTH OF COUNTRIES. Scientific Notes of Ostroh Academy National University, "Economics" Series. https://doi.org/10.25264/2311-5149-2021-23(51)-67-73.

Wang, J. (2021). Venture capital and economic growth in Japan. Economics Bulletin, 41, 468-477.

Wang, W., Mahmood, A., Sismeiro, C., & Vulkan, N. (2019). The evolution of equity crowdfunding: Insights from co-investments of angels and the crowd. Research Policy.

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]

https://doi.org/10.1016/J.RESPOL.2019.01.003.

Weber, O. (2014). Social banking: Concept, definitions and practice. Global Social Policy, 14, 265 - 267. https://doi.org/10.1177/1468018114539864.

Wei, F., Yang, Y., Chen, Y., & Yang, F. (2021). The effects of venture capital investments on industrial innovative opportunities and technological arbitrage opportunities. Small Business Economics, 58, 2261-2280. https://doi.org/10.1007/S11187-021-00511-7.

Wijbenga, F., Postma, T., & Stratling, R. (2007). The Influence of the Venture Capitalist's Governance Activities on the Entrepreneurial Firm's Control Systems and Performance. Entrepreneurship Theory and Practice, 31, 257 - 277. https://doi.org/10.1111/j.1540-6520.2007.00172.x.

Wijesiri, M., Martínez-Campillo, A., & Wanke, P. (2019). Is there a trade-off between social and financial performance of public commercial banks in India? A multi-activity DEA model with shared inputs and undesirable outputs. Review of Managerial Science, 13, 417-442. https://doi.org/10.1007/S11846-017-0255-Y.

Yati, A. (2024). he Effect of Islamic Financial Socialization and Education on Public Interest in Using Islamic Banking Services. Nomico. https://doi.org/10.62872/a36kga52.

Zhang, C., Mao, D., & Wang, M. (2020). Role of Venture Capital in Enterprise Innovation Under Psychological Capital and Heterogeneity of Entrepreneur Capital. Frontiers in Psychology, 11. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01704.

Zhang, Y., & Guo, X. (2023). The courage to venture: Revealing the effect of social trust on corporate venture capital. PLOS ONE, 18. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0295844.

انجمن علمی توسعه نهادی ایران
پیشرفت و توسعه نهادی
۱۲۶
سال پانزدهم، شماره دوم
تابستان ۱۴۰۴

DOI.01.02.05

به این مقاله این‌گونه ارجاع دهید:

محمدخانی، محمدرضا؛ عربی، محمد (۱۴۰۴)، «عوامل تاثیرگذار در پیاده‌سازی بانکداری اجتماعی برای توسعه سرمایه‌گذاری خطرپذیر صنعتی» فصلنامه پیشرفت و توسعه نهادی، س۱، ش۲، تابستان ۱۴۰۴، صص ۱۲۶-۹۹.

[Downloaded from www.qipd.ir on 2026-11-18]